

Příloha k protokolu o SZZ č.
Vysoká škola: Pedagogická fakulta JU
Ústav romanistiky
Datum odevzdání posudku: 15. 8. 2009

Diplomandka: Blanka Mlezivová
Aprobace: učitelství OV – FJ pro ZŠ
Vedoucí DP: prof. PhDr. Jitka Radimská, Dr.
Oponentka: Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.

Oponentský posudek diplomové práce

Molière na pražských divadelních scénách (1848-1948). Diplomová práce.
České Budějovice, 2009, 116 s. včetně příloh.

Blanka Mlezivová se ve své diplomové práci zaměřila na dílo jednoho z neznámějších francouzských dramatiků a na jeho recepci v českém pražském prostředí v rozmezí let 1848 až 1948. Její těžiště spočívá v analýze dobových časopiseckých ohlasů představení Molièrových her na pražských scénách. Dobové ohlasy a kritiky získala autorka na základě rešeršní práce, během níž vyhledávala ohlasy ve vybraných dobových periodikách obecného či úžeji kulturního zaměření a na jejímž základě sestavila přehledný soupis pražských inscenací Molièrových her včetně údajů o tvůrcích představení, hereckém obsazení, premiéře, počtu repríz (pokud byly dostupné).

Dvě úvodní kapitoly práce nejprve představují Molièra, jeho život a dílo v kontextu Francie 17. století a klasicistní estetiky. Přestože jde o kapitoly pro práci zásadní, jsou dosti stručné, působí více jako povinný úvod než jako organická a funkční součást práce. Hlavní pojmy dané problematiky se tu sice objevují, ale víceméně pouze v náznaku. Pojednání o Francii 17. století věnuje autorka pouhé dvě strany textu, na nichž se stačí dotknout politické situace ve Francii, vládnoucích uměleckých směrů, fenoménu salonů a preciozity a dobové situace divadla. Podobným dojmem působí také 4. kapitola pojednávající o českém a zejména pražském divadelním prostředí. Letmý přehled, který podává, může těžko poskytnout hlubší vhled do dobové situace českého divadla a pomoci pochopit očekávání a požadavky tohoto přijímajícího prostředí ve vztahu k Molièrově tvorbě. Přesto právě tato část práce by měla připravovat půdu pro následnou reflexi vedoucí k odpovědi na otázky, které si autorka klade v úvodu: měla Molièrova tvorba v českém prostředí úspěch? odpovídala vkusu pražského publika? byl v českém ztvárnění zachován autorův původní záměr?

Autorka také neuvádí důvody, pro které se zaměřila právě na období let 1848 – 1948 a právě a pouze na pražské inscenace. Věnuje pozornost 11 divadelním hrám, kterým se ve sledovaném časovém rozmezí dostalo uvedení na pražských divadelních scénách, některým z nich i opakovaně. Každou z těchto her nejprve představuje po stránce žánrové a obsahové. Poté s k nim opět jednotlivě vrací (v jiném pořadí – podle jaké logiky jsou seřazeny?) a zabývá se jejich českými realizacemi a jejich dobovou recepcí. Analyzuje dobové kritiky, z nichž vysvítá, že Molièrovy hry se v Praze hrály sice relativně často, zato ale se střídavým úspěchem. Zjištění, že „*Molièrovy [hry] českému divákovi nepřilehly k srdci*“ (s. 70) a že ze všech uvedených her se do povědomí trvaleji zapsaly vlastně pouze dvě (*Lakomec* a *Tartuffe*), je dosti překvapující. Diplomandka se v závěru snaží zamyslet nad důvody této skutečnosti, podle mého názoru však přitom nebere dostatečně v potaz ani samotný charakter Molièrových her, ani situaci přijímajícího kulturního prostředí, které nota bene během sledovaného stoletého období prošlo značným vývojem. Bylo skutečně pražské české publikum vždy tak nenáročné, chodilo do divadla pouze za „lehčím pobavením“, jak se autorka domnívá na str. 70? Zajímavější je domněnka, že „*svou roli sehrála rovněž jistá nepřipravenost jak českého diváka, tak hereckých souborů k pochopení francouzské klasicistní tvorby*“ (str. 70.), která by si zasloužila širšího rozpracování. V jakém směru a z jakých příčin nebylo české prostředí na tuto tvorbu dostatečně připraveno? (otázka do diskuse při obhajobě).

Blanka Mlezivová naplnila cíl své diplomové práce, totiž analyzovat recepci Molièrových her v pražském českém prostředí ve zvoleném časovém období. Soupis všech uvedených dramatikových her, který sestavila a který je součástí práce (str. 83 – 109), je rovněž přínosný. V práci však převládá popisná metoda, chybí hlubší a rozsáhlejší reflexe a funkčnější propojení teoretických kapitol s analytickou částí práce. Po jazykové stránce by si text práce zasloužil pečlivější závěrečnou korekturu, která by odstranila některá gramatická, pravopisná a lexikální pochybení.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

Kateřina Drsková

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.

V Českých Budějovicích, 5. srpna 2009